

C192 – 2025 års konvention (nr 192) om biologiska faror i arbetsmiljön

Ingress

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 2 juni 2025 till sitt 113:e möte,

erinrar om Internationella arbetsorganisationens högtidliga förpliktelse att främja alla sådana åtgärder som är ägnade att förverkliga skydd för arbetarnas liv och hälsa inom alla yrken,

erinrar om att Internationella arbetskongressen vid sitt 110:e möte, år 2022, inkluderade en säker och hälsosam arbetsmiljö i ILO:s ramverk för grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet,

beaktar syftet att tillhandahålla en rättslig ram för iakttagande, främjande och förverkligande av den grundläggande principen om och rätten till en säker och hälsosam arbetsmiljö när det gäller biologiska faror, inklusive bestämmelser om arrangemang för beredskap och åtgärder för effektiv hantering av nödsituationer kopplade till biologiska faror i arbetsmiljön, med beaktande av faror och risker som är nya eller dyker upp på nytt,

understryker vikten av att främja samstämmighet i internationell politik och internationellt samarbete när det gäller förebyggande av sjukdomar och personskador som orsakas av biologiska faror i arbetsmiljön,

erkänner relevansen av 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö och 2006 års konvention (nr 187) om ett ramverk för att främja arbetsmiljö, som betraktas som grundläggande konventioner i den mening som avses i ILO:s deklaration om grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet från 1998, i dess ändrade lydelse från 2022, samt relevansen av 2002 års protokoll till konvention nr 155 och 1985 års konvention (nr 161) om företagshälsövård,

beaktar behovet av att revidera 1919 års rekommendation (nr 3) angående skydd mot mjältbrand och att avhjälpa bristen på internationella arbetsnormer i fråga om andra biologiska faror i arbetsmiljön,

konstaterar att denna konvention är det första internationella instrument som specifikt behandlar biologiska faror i arbetsmiljön på global nivå,

understryker behovet av att främja en verkkningsfull hantering av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen när det gäller biologiska faror i arbetsmiljön genom samverkan mellan och åtgärder från berörda aktörer, däribland folkhälso- och arbetsmiljömyndigheter samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, inom deras respektive ansvarsområden,

har beslutat att anta vissa förslag om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i fråga om skydd mot biologiska faror, vilket är den fjärde punkten på mötets dagordning,

har beslutat att dessa förslag ska ta formen av en internationell konvention, och

antar denna dag, den 13 juni 2025, följande konvention, som kan kallas 2025 års konvention om biologiska faror i arbetsmiljön.

I. Definitioner och tillämpningsområde

Artikel 1

I denna konvention gäller följande definitioner:

- a) *biologiska faror*: mikroorganismer, celler eller cellkulturer, endoparasiter eller icke-cellulära mikrobiologiska enheter, inklusive genmanipulerade sådana, och därmed förbundna allergener och toxiner samt allergener, toxiner och retmedel av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung som, när exponeringen är arbetsrelaterad, kan orsaka skada på människors hälsa. Skada på människors hälsa som orsakats av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön inkluderar sjukdomar och personskador.
- b) *exponering för biologiska faror i arbetsmiljön*: händelse där en arbetstagare kommer i kontakt med eller befinner sig i omedelbar närhet av biologiska faror i arbetsmiljön. Sådan exponering innefattar arbetsrelaterad verksamhet och folkhälsosituationer. Risken för infektion eller skada är direkt kopplad till överföringssätt och exponeringsvägar, vilka det är avgörande att beakta vid utarbetandet av lämpliga förebyggande strategier och åtgärder.
- c) *biologisk risk*: kombinationen av sannolikheten för att en farlig händelse orsakad av exponering för en biologisk fara ska inträffa och svårighetsgraden på den personskada eller skada på människors hälsa som händelsen orsakar.
- d) *bedömning av biologiska risker gjord av behöriga myndigheter*: systematisk process för att identifiera biologiska faror och bedöma risker som utförs av behöriga myndigheter till stöd för utarbetandet av ett regelverk eller riktlinjer för lämpliga och proportionerliga riskhanteringsåtgärder med avseende på de biologiska riskerna med det arbete som utförs. En sådan bedömning ska beakta
 - i) farornas egenskaper, inklusive deras potential att orsaka skada på människors hälsa och svårighetsgraden på denna skada,
 - ii) tillgången till effektiv diagnos, profylax och behandling,
 - iii) folkhälsoriskerna vad gäller spridning till befolkningen eller miljön.

e) *arbetstagare*: alla anställda, inklusive offentliganställda.

Artikel 2

1. Denna konvention gäller för alla arbetstagare inom alla områden av arbetsmarknaden.
2. En medlemsstat som ratificerar denna konvention får, efter samråd med de mest representativa organisationerna för berörda arbetsgivare och arbetstagare och på grundval av en bedömning gjord av de behöriga myndigheterna av biologiska risker och av de förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder som behöver vidtas, helt eller delvis från dess tillämpningsområde undanta särskilda områden av arbetsmarknaden eller avgränsade kategorier av arbetstagare för vilka tillämpningen av konventionen skulle innebära särskilda problem av väsentligt slag, på villkor att en säker och hälsosam arbetsmiljö upprätthålls.
3. Varje medlemsstat som utnyttjar den möjlighet som föreskrivs i det föregående stycket ska i sin första redogörelse för genomförandet av konventionen i enlighet med artikel 22 i Internationella arbetsorganisationens stadga räkna upp de särskilda områden av arbetsmarknaden eller kategorier av arbetstagare som undantas, ange skälen för undantaget och beskriva alla eventuella åtgärder som vidtagits för att säkerställa ett tillräckligt skydd för de undantagna arbetstagarna, och i efterföljande redogörelser ange eventuella framsteg på vägen mot en mer omfattande tillämpning. Medlemsstaterna ska göra sitt yttersta för att undantagen ska upphöra så snart som möjligt.

II. Nationell politik

Artikel 3

Varje medlemsstat ska, i förenlighet med nationell rätt och praxis och i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, integrera skydd mot exponering för biologiska faror i arbetsmiljön i sin nationella arbetsmiljöpolic, på grundval av en bedömning av biologiska risker gjord av behöriga myndigheter, och regelbundet se över den politiken.

Artikel 4

När det gäller biologiska faror i arbetsmiljön ska den nationella politiken ta hänsyn till

- a) annan tillämplig politik, t.ex. i fråga om folkhälsa och miljö, där den politiken överensstämmer med, kompletterar eller utvecklar arbetsmiljöbestämmelserna,
- b) bästa tillgängliga information om hantering av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen när det gäller biologiska faror i arbetsmiljön,
- c) behovet av att utarbeta arrangemang för verkningsfull hantering av exponering för biologiska faror och risker i arbetsmiljön, inklusive nya eller återkommande faror och risker,

och förebyggande åtgärder, beredskapsåtgärder och svarsåtgärder, t.ex. planer och rutiner, för att hantera olyckor och nödsituationer kopplade till sådana faror, med beaktande av arbetstagares fysiska och psykiska hälsa och välbefinnande samt, vid behov, behovet av stödmekanismer för arbetsgivare,

d) hur klimat- och miljörisker påverkar exponeringen för biologiska faror i arbetsmiljön och behovet av att vidta tillfredsställande åtgärder för att förebygga och hantera identifierade risker,

e) tillämpliga bestämmelser i 1981 års konvention (nr 155) om arbetarskydd och arbetsmiljö, 2006 års konvention (nr 187) om ett ramverk för att främja arbetsmiljö och, beroende på vad som är lämpligt, andra tillämpliga internationella arbetsnormer,

f) vikten av att på lämpligt sätt garantera ett perspektiv som tar hänsyn till alla arbetstagare, inklusive olika exponerings- och risknivåer för kvinnor respektive män.

Artikel 5

I syfte att få bästa tillgängliga information om biologiska faror i arbetsmiljön ska varje medlemsstat, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, på lämpligt sätt och i enlighet med nationell rätt och praxis, vidta åtgärder för att

a) utbyta information och samordna åtgärder på nationell och internationell nivå mellan berörda nationella myndigheter, däribland folkhälso- och arbetsmiljömyndigheter, samt vetenskapliga institutioner och berörda internationella organisationer,

b) främja ny forskning på områden där den tillgängliga informationen är otillräcklig.

Artikel 6

Varje medlemsstat ska, efter samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, vidta särskilda åtgärder för att

a) skydda konfidentiella uppgifter vars röjande till en konkurrent skulle kunna skada en arbetsgivares verksamhet, förutsatt att arbetstagarnas säkerhet och hälsa inte äventyras av skyddandet och att det sker i enlighet med nationell rätt och praxis,

b) se till att arbetstagare och deras företrädare har smidig och konfidentiell tillgång till lämpliga och effektiva rapporteringsmekanismer för att uppmärksamma överträdelser av nationella lagar och andra författningar som rör biologiska faror i arbetsmiljön,

c) se till att de som rapporterar sådana överträdelser är skyddade mot repressalier.

III. Förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder

Artikel 7

1. Varje medlemsstat ska i enlighet med nationell rätt och praxis och i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, offentliggöra och regelbundet se över och uppdatera nationella arrangemang och riktlinjer om förebyggande åtgärder, skyddsåtgärder och, beroende på vad som är lämpligt, försiktighetsåtgärder för att kontrollera biologiska faror och risker i arbetsmiljön, på grundval av resultaten av en bedömning av biologiska risker gjord av behöriga myndigheter.

2. Sådana arrangemang och riktlinjer ska

a) främja kontinuerligt förbättrat skydd av exponerade arbetstagare,

b) beakta nya och återkommande faror och risker,

c) särskilt ta hänsyn till

i) sektorer och yrken där arbetstagare löper stor risk för erkänd skada på grund av exponering för biologiska faror,

ii) arbetstagare som kan behöva särskilt skydd, med beaktande av behovet av att se till att detta inte leder till diskriminering eller bidrar till segregering på arbetsmarknaden,

d) innehålla beredskaps- och svarsåtgärder, t.ex. planer och rutiner, för att hantera olyckor och nödsituationer kopplade till exponering för biologiska faror i arbetsmiljön.

Artikel 8

1. Varje medlemsstat ska vid en lämplig tidpunkt förse arbetsgivare, arbetstagare och deras företrädare med information och stöd i fråga om förebyggande åtgärder, skyddsåtgärder och, beroende på vad som är lämpligt, försiktighetsåtgärder för att kontrollera biologiska faror och risker i arbetsmiljön, på grundval av resultaten av en bedömning av biologiska risker gjord av behöriga myndigheter.

2. Informationen ska tillhandahållas i ett tillgängligt format och på ett begripligt språk, ses över regelbundet och vid behov uppdateras så att den återspeglar den senaste vetenskapliga och tekniska kunskapen.

IV. Hälsa på arbetsplatsen och företagshälsovård

Artikel 9

Varje medlemsstat ska när den, i enlighet med nationell rätt och praxis, vidtar förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder med avseende på exponering för biologiska faror i arbetsmiljön, sträva efter att

- a) successivt utvidga företagshälsovården till alla arbetstagare inom alla områden av arbetsmarknaden, och därvid prioritera sektorer och yrken där arbetstagare löper stor risk att exponeras för biologiska faror och arbetstagare som kan behöva särskilt skydd,
- b) underlätta samordning och effektiv användning av infrastruktur, expertis och resurser på nationell nivå på hälso- och arbetsmiljöområdet för tillhandahållande av företagshälsovård för arbetstagare.

V. Rapportering, dokumentation och anmälan av arbetsolyckor och arbetssjukdomar samt datainsamling

Artikel 10

Varje medlemsstat ska i enlighet med nationella förhållanden och nationell praxis och i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare fastställa, genomföra och regelbundet se över rutiner för

- a) arbetsgivarens eller annan ansvarig persons rapportering, dokumentation, anmälan och utredning av arbetsolyckor, arbetssjukdomar och, beroende på vad som är lämpligt, tillbud som orsakas av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön, i enlighet med nationell rätt och praxis,
- b) framtagande och offentliggörande av årlig statistik, uppdelad efter kön, över arbetsolyckor, arbetssjukdomar och, beroende på vad som är lämpligt, tillbud som orsakas av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön,
- c) behöriga myndigheters utredning av allvarliga arbetsolyckor, arbetssjukdomar eller andra hälsoskador som orsakas av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön,
- d) årligt offentliggörande av information om åtgärder som vidtagits inom ramen för den nationella arbetsmiljöpolitiken och som rör exponering för biologiska faror i arbetsmiljön,
- e) fastställande av hur länge det är lämpligt att uppgifter om arbetssjukdomar och arbetsskador som orsakas av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön sparas i register, med beaktande av latenstiderna för sådana sjukdomar.

Artikel 11

Varje medlemsstat ska i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och i enlighet med nationell rätt och praxis, tillämpliga internationella normer och vetenskapliga rön

- a) regelbundet se över de nationella förteckningarna över arbetssjukdomar för ändamålen förebyggande, dokumentation, anmälan och, i tillämpliga fall, ersättning,

b) efter behov uppdatera de förteckningarna så att de omfattar sjukdomar där en direkt koppling mellan exponering för biologiska faror i arbetsmiljön och sjukdomen har fastställts på vetenskaplig väg eller konstaterats genom metoder som är lämpliga med tanke på nationella förhållanden och nationell praxis.

VI. Arbetsskadeersättning

Artikel 12

Varje medlemsstat ska se till att alla sjukdomar, personskador, fall av arbetsoförmåga och dödsfall som exponering för biologiska faror i arbetsmiljön medför ger rätt till arbetsskadeersättning, i enlighet med nationell rätt och praxis.

VII. Efterlevnad av lagar och andra författningar

Artikel 13

1. Varje medlemsstat ska säkerställa tillsyn över tillämpningen av nationella lagar och andra författningar som rör exponering för biologiska faror i arbetsmiljön genom ett tillfredsställande och lämpligt inspektionssystem och i tillämpliga fall andra mekanismer för att säkerställa efterlevnad, inklusive tillhandahållande av teknisk information och rådgivning till arbetsgivare, arbetstagare och deras företrädare, samt anslå tillräckliga resurser och det stöd som behövs för dessa funktioner.

2. Varje medlemsstat ska se till att arbetsmiljöinspektörer och, beroende på vad som är lämpligt, andra tjänstemän med uppdrag som rör biologiska faror och risker i arbetsmiljön

- a) får utbildning om de farorna och riskerna,
- b) verkar för ett systematiskt arbetsmiljöarbete när de bedömer efterlevnaden av tillämpliga nationella lagar och andra författningar,
- c) har tydliga och tillförlitliga säkerhetsrutiner som tryggar deras personliga säkerhet i arbetet,
- d) förses med lämplig skyddsutrustning av sin arbetsgivare.

Artikel 14

Varje medlemsstat ska i enlighet med nationell rätt och praxis föreskriva lämpliga straff och korrigerande åtgärder för överträdelser av lagar och andra författningar om biologiska faror i arbetsmiljön och se till att de tillämpas i praktiken.

VIII. Arbetsgivares skyldigheter och ansvar

Artikel 15

Arbetsgivare ska, genom att vidta lämpliga och nödvändiga förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder, så långt det är rimligt och praktiskt genomförbart säkerställa att de arbetsmiljöer som står under deras kontroll är utan risker för säkerhet eller hälsa på grund av exponering för biologiska faror.

Artikel 16

Arbetsgivare ska, i förenlighet med nationell rätt och praxis och tillämpliga kollektivavtal, vidta förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder till följd av en bedömning av biologiska risker i arbetsmiljön i den mån det är rimligt och praktiskt genomförbart, och då på lämpligt sätt ta hänsyn till olika exponerings- och risknivåer, bland annat för kvinnor respektive män. De ska i synnerhet

- a) i samråd med arbetstagare och deras företrädare inrätta tillfredsställande och lämpliga system för att genomföra, utvärdera och vid behov uppdatera bedömningar av de risker för arbetstagares säkerhet och hälsa som orsakas av biologiska faror, med vederbörlig hänsyn till arbetstagare som kan behöva särskilt skydd,
- b) vidta alla rimliga och praktiskt genomförbara åtgärder för att undanröja de biologiska farorna i arbetsmiljön eller, där det inte är möjligt, kontrollera och minimera de risker som de farorna medför, med vederbörlig hänsyn till kontrollhierarkin,
- c) vidta verkningsfulla förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder, med beaktande av de biologiska farornas egenskaper och, om någon sådan finns, bedömningen av biologiska risker gjord av behöriga myndigheter,
- d) utan kostnad för arbetstagarna tillhandahålla, underhålla och efter behov ersätta lämplig personlig skyddsutrustning enligt kontrollhierarkin, samt utbildning i hur den används,
- e) göra regelbunden uppföljning av arbetsmiljön och arbetstagarnas hälsa på ett sätt som är tillfredsställande och lämpligt i förhållande till arbetsmiljöriskerna för att se till att biologiska faror och de möjliga effekterna av dem kan upptäckas i ett tidigt skede,
- f) övervaka arbetsprocesser och regelbundet utvärdera hur verkningsfulla förebyggande åtgärder, skyddsåtgärder och kontrollåtgärder är, inklusive tillgången till lämplig personlig skyddsutrustning,
- g) vidta försiktighetsåtgärder i de fall där den tillgängliga informationen är otillräcklig för en tillfredsställande bedömning av riskerna,
- h) ge instruktioner och utbildning om biologiska faror i arbetsmiljön och om tillämpliga förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder till chefer, förmän och arbetstagare, på betald arbetstid och där det är möjligt under normal arbetstid, samt till arbetstagares företrädare, med lämpliga, jämna mellanrum,

i) se till att alla arbetstagare på lämpligt sätt, i ett tillgängligt format och på ett begripligt språk informeras om de risker som exponering för biologiska faror medför och om tillämpliga förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder innan de påbörjar några arbetsuppgifter som inbegriper sådana risker, när arbetsmetoder, materiel eller riskbedömningen ändras utifrån ny information och, efter behov, med jämna mellanrum,

j) utreda arbetsolyckor, arbetssjukdomar och, beroende på vad som är lämpligt, tillbud med koppling till exponering för biologiska faror i arbetsmiljön för att fastställa orsakerna till dem och vidta nödvändiga åtgärder för att förhindra att liknande händelser inträffar igen, i samverkan med arbetsmiljökommittéer eller arbetstagares företrädare, och samtidigt lagra uppgifter om incidenter kopplade till biologiska faror.

Artikel 17

Närhelst två eller flera arbetsgivare samtidigt bedriver verksamhet på samma arbetsställe ska de, utan att det påverkar respektive arbetsgivares ansvar gentemot sina arbetstagare, samverka om hur arbetstagarnas säkerhet och hälsa i förhållande till exponering för biologiska faror i arbetsmiljön ska säkerställas.

Artikel 18

Arbetsgivare ska, i förhållande till den typ av verksamhet de bedriver och hur omfattande den är, fastställa planer och rutiner för beredskap och åtgärder för att hantera olyckor, incidenter och nödsituationer kopplade till biologiska faror i arbetsmiljön, och därvid beakta utbrott av smittsamma sjukdomar. Dessa planer och rutiner ska vara förenliga med vägledningen från de behöriga myndigheterna.

IX. Arbetstagares och deras företrädares rättigheter och skyldigheter

Artikel 19

När det gäller biologiska faror i arbetsmiljön har arbetstagare, och i tillämpliga fall deras företrädare, rätt att

a) bli konsulterade om identifiering av biologiska faror och riskbedömningar gjorda av arbetsgivaren eller de behöriga myndigheterna,

b) få information och utbildning om biologiska faror och risker i arbetsmiljön och om lämpliga förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder och hur de vidtas,

c) bli konsulterade om förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder för att skydda sig själva och andra arbetstagare och involveras i genomförandet av dessa åtgärder,

d) undersöka och bli konsulterade av arbetsgivaren om relevanta aspekter av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön,

- e) delta i utredningar av arbetsolyckor, arbetssjukdomar och, beroende på vad som är lämpligt, tillbud samt bli konsulterade om slutsatserna av de utredningarna,
- f) få rapporter om uppföljningen av arbetstagares hälsa, med förbehåll för sekretessregler för personuppgifter och medicinska uppgifter,
- g) klaga hos de behöriga myndigheterna, i enlighet med nationell rätt och praxis, om de anser att de åtgärder som vidtagits och de medel som används inte är tillräckligt verkningsfulla för att säkerställa tillfredsställande förebyggande och skydd,
- h) i enlighet med nationell rätt och praxis och på företagshälsovårdens rekommendation flyttas till annat arbete i sådana fall där det av hälsoskäl är olämpligt att stanna kvar i ett visst arbete, förutsatt att sådant annat arbete finns tillgängligt och att de är kvalificerade eller kan utbildas för sådant annat arbete,
- i) få medicinsk behandling och rehabilitering i enlighet med nationell rätt och praxis i händelse av sjukdom eller personskada som orsakats eller förvärrats av exponering för biologiska faror i arbetsmiljön,
- j) skyddas mot alla former av diskriminering för att ha fått eller överfört en sjukdom som orsakats av exponering för biologiska faror,
- k) tillhandahållas effektiva kommunikationskanaler till de behöriga myndigheterna för rapportering av arbetsmiljöproblem kopplade till biologiska faror och risker.

Artikel 20

På företagsnivå ska sådana åtgärder vidtas att arbetstagare, med avseende på biologiska faror i arbetsmiljön, ska vara skyldiga att

- a) i enlighet med de instruktioner de fått och den utbildning och de medel som deras arbetsgivare har tillhandahållit, följa de arbetsmiljöåtgärder som föreskrivits, inklusive korrekt hantering och användning av lämplig personlig skyddsutrustning, faciliteter och annan utrustning som de tillhandahållits för det ändamålet,
- b) till sin närmaste förman skyndsamt rapportera varje arbetssituation som de tror kan orsaka exponering för biologiska faror eller utgöra en risk för deras eller andras säkerhet och hälsa,
- c) samarbeta med sin arbetsgivare och andra arbetstagare för att på ett tillfredsställande sätt identifiera och genomföra arbetsmiljöåtgärder för hantering av biologiska faror.

Artikel 21

Utöver de rättigheter och skyldigheter som anges ovan när det gäller biologiska faror i arbetsmiljön

- a) ska arbetstagare ha rätt att utan oskäligen konsekvenser lämna en arbetssituation där de har skäligen anledning att tro att det föreligger omedelbar och allvarlig fara för deras liv eller hälsa,
- b) ska arbetstagare utan dröjsmål till sin närmaste förman rapportera arbetssituationer som de har skäligen anledning att tro utgör en omedelbar och allvarlig fara för deras liv eller hälsa,
- c) får arbetstagare inte av sin arbetsgivare åläggas att återgå till en arbetssituation som alltför utgör en omedelbar och allvarlig fara för liv eller hälsa förrän arbetsgivaren har vidtagit sådan åtgärd som kan erfordras.

X. Tillämpningsmetoder

Artikel 22

Varje medlemsstat ska, i samråd med de mest representativa organisationerna för arbetsgivare och arbetstagare, ge verkan åt bestämmelserna i denna konvention genom lagar och andra författningar samt kollektivavtal och andra eventuella åtgärder som är förenliga med nationella förhållanden och nationell praxis.

XI. Normativt språk

Artikel 23

Vid tillämpning av denna konvention ska eventuella förekomster av maskulinum i generisk betydelse tolkas som att de är icke-exkluderande och även omfattar kvinnor, om inte något annat tydligt framgår av sammanhanget.

XII. Slutbestämmelser

Artikel 24

Ratifikationerna av denna konvention ska sändas till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering.

Artikel 25

1. Denna konvention ska vara bindande endast för Internationella arbetsorganisationens medlemsstater vilkas ratifikationer har registrerats hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör.
2. Den träder i kraft tolv månader efter den dag då ratifikationer från två medlemsstater har registrerats hos generaldirektören.
3. Därefter träder konventionen i kraft för varje annan medlemsstat tolv månader efter den dag då dess ratifikation har registrerats.

Artikel 26

1. En medlemsstat som har ratificerat denna konvention kan säga upp den när tio år har förflutit från den dag då konventionen först trädde i kraft, genom en skrivelse som sänds till Internationella arbetsbyråns generaldirektör för registrering. Uppsägningen får verkan först ett år efter att den har registrerats.
2. Varje medlemsstat som har ratificerat denna konvention och som inte inom det år som följer på utgången av den i föregående punkt nämnda tioårsperioden utnyttjar rätten till uppsägning enligt denna artikel ska vara bunden under ytterligare en tioårsperiod och kan därefter säga upp konventionen inom det första året av varje ny tioårsperiod på de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Artikel 27

1. Internationella arbetsbyråns generaldirektör ska underrätta Internationella arbetsorganisationens alla medlemsstater om registreringen av alla ratifikationer, förklaringar och uppsägningar som har tagits emot från organisationens medlemsstater.
2. När organisationens medlemsstater underrättas om registreringen av den sista mottagna ratifikation som krävs för ikraftträdande, ska generaldirektören uppmärksamma organisationens medlemsstater på den dag då konventionen träder i kraft.

Artikel 28

Internationella arbetsbyråns generaldirektör ska, för registrering i enlighet med artikel 102 i Förenta nationernas stadga, lämna Förenta nationernas generalsekreterare fullständiga upplysningar om samtliga ratifikationer, förklaringar och uppsägningar som har registrerats i enlighet med bestämmelserna i föregående artiklar.

Artikel 29

När Internationella arbetsbyråns styrelse finner det nödvändigt ska den lämna Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens en redogörelse för hur denna konvention fungerar och överväga om det finns anledning att föra upp frågan om att revidera den på konferensens dagordning.

Artikel 30

1. Om konferensen antar en ny konvention, varigenom denna konvention revideras, och den nya konventionen inte föreskriver annat
 - a) ska en medlemsstats ratifikation av den nya reviderade konventionen anses i sig innebära omedelbar uppsägning av den här konventionen, utan hinder av bestämmelserna i artikel 26 ovan, om och när den nya konventionen har trätt i kraft,

b) ska, från den dag då den nya reviderade konventionen träder i kraft, den här konventionen upphöra att vara öppen för ratifikation av medlemsstaterna.

2. Denna konvention ska likväl förbli gällande till form och innehåll för de medlemsstater som har ratificerat den men inte den nya reviderade konventionen.

Artikel 31

De engelska, franska och spanska versionerna av denna konventionstext har lika giltighet.